Sentir

Per PepMaria el dc., 01/10/2014 - 09:00

SENSATIONPar les soirs bleus d'été j'irai dans les sentiers,Picoté par les blés, fouler l'herbe menue :Rêveur, j'en sentirai la fraicheur à mes pieds.Je laisserai le vent baigner ma tête nue.Je ne parlerai pas; je ne penserai rien.Mais l'amour infini me montera dans l'âme ;Et j'irai loin, bien loin, comme un bohémien,Par la Nature, - heureux comme avec une femme.Arthur RimbaudPels vespres blaus d'estiu aniré pels conreus,picotejat pels blats, sollant l'herba menuda.Somniós, sentiré la frescor sota els peus,deixaré el lliure vent banyar ma testa nua.No pensaré en res, no parlaré per res,mes l'amor infinit m'inundarà l'entranya.I aniré lluny, ben lluny, de mi mateix després,feliç, per la Natura -com amb una companya.(traducció de Josep Palau i Fabre)Qui no ha experimentat algun cop, com el poeta, que s'immergia en la natura?Deixar-se envair pel vespre blau, picotejar pels blats, acaronar per l'herba menuda, pentinar pel vent... Aleshores ens abandonem perquè se suspenen la parla i el pensament. I ens omple l'amor infinit.Deu ser bo de tant en tant sentir: rebre per la pell. Abandonar plans, projectes, somnis, objectius, fites. Perquè en el fons d'aquest abandó del "jo" s'obre pas l'amor infinit.Potser el dia que serem forçats a abandonar-nos del tot, a abandonar la vida, ens esperarà el fruir plenament de la natura i de l'acollida de l'Amor infinit.Mentrestant, podem buscar de fer-ne tasts de tant en tant.· Quins espais naturals acostumo a visitar? En aquests espais, tinc tendència a seguir pensant i seguir parlant, o a deixar-me tocar per aquesta natura?· En quins altres espais practico el no pensar i no parlar per a sentir més plenament?